

Nøvn

Minning ognað mínum góða vini, Berg Rasmussen

Nú er tíð fráliðin síðan vit skiltust. Tú fór yvir eitt hav, ið ikki komast kann aftur frá. Hetta hav fara vit øll eisini um ein dag. Vit menniskju standa framvegis enn spurin

hví, og summi koma nokk at standa so í rúma tíð. Tó tað er nakað ófrættakent á ferðini yvir hatta havið. Ferðin elvir til sorg, trega og ikki minst sakn. Ikki sum tá tú skal til

Ísland ella Danmark, sum Berg so ofta síðstu tíðina vitjaði vegna álvarsligt heilsu-brek.

Eg kom at kenna Berg, tá vit vóru smádreingir. Vit vóru javnaldrar og byrjaðu í fyrsta flokki í nítjan sjeiti saman við nógvum skúlafelagum. Ja, summi hava sett seg fast í tað enn óskrivaðu Føroya søgu, men lat tað fara, tí handan havið eru vit nokk øll eins, og vágskálin, ið vigar okkara innara virði, er ikki altíð í menniskjaligari javnvág. Tað veldst um hvør vektarmaðurin er.

Barna- og ungdómsár okkara fuku tregaleys avstað. Alt var nýtt og hvør dagur var ein avbjóðing í sær sjálvum. Vit fingi okkum ross og riðu mangan túrin runt um oynna, eisini vóru vit á Streymoynni til kappriðingar og tilíkt. Tó vóru ungdómsár okkara ikki lýtaley, langt frá, men ofta

veldst tað um eyga ið sær.

Berg og eg, saman við vinum, livdu lívið, onkutíð fóru vit út um mark, men hvat fyrri eitt mark? Mørk verða sum oftast sett av klombrum, ið ikki siggja skógin ella plan-taguna fyrri berum trøum. Afturlítandi siggi eg hesa tíðina sum nakað vakurt og dýrabart. Okkurt er av tíðar-innar tonn kámað í minni mínum, tó er kenslan mjúk sum finasta lín.

Berg og eg komu javnan saman í okkara vaksna-mannalívi, eisini tá vit funnu okkum makar. Hann úr Nólsoy, og eg úr Miðvági, og vil eg meta, at hesar kvinnur hava verið okkum hollir stuðlar, so vit valdu helst rætt. Kreppuárin flutti Berg við húski niður á skúla, men tey vóru skjót aftur, tá útbúgvingarnar vóru loknar, og so til verka.

Ofta verður tikið til orð-

anna, at maður ikki verður róstur fyrr enn hann er farin, men her er nokk ikki sam-svar. Berg var av raskastu monnum, nærlagdur og væl-gjærdur. Tað prógva verkini, "varðarnir", eftir hann. Og hansara framúr handverk og skjótleiki var ofta á manna-munni meðan hann enn var á lívi.

Men við eitt trein sjúkan inn í lív hansara, hervulig sótt, fekk hann at vita beinan-vegin. Vit, ið stóðu sum eygleiðarar undraðust ofta á, hvussu róliga og sinniliga hann tók tað. Serliga við eini vón um, at tað fór at ganga, og í rúma tíð sá tað út sum, at hann hevði vunnið á sjúkuni. Tó sum snarljós av klárum himni var sjúkan aftur har.

Lagnunar speisemi gjørdi, at Berg og eg komu at vera sera nógv saman tað síðstu tíðina, áðrenn hann fór yvir havið. Og tað einu tíðina

sá tað út sum, at eg eisini skuldi á ferð. Tá virkaði Berg sum tann stóri uggarin og hjálparin saman við Sunrid. Takk fyrri tað, góðu vinir.

Kvøldið fyrri Berg flutti her frá var eg og vitjaði hann. Hann virkaði móður, men ein vón var enn at hóma. Vit hugdu í sjónvarp um hend-ingina 26. septembur, tá flog-farið rendi á Knúk í Mykinesi. Tá vóru fýrati ár liðin, síðan vit tann leygardagin sótu í fyrsta flokki í Sørvágs skúla og við barnaeygum eygleiddu støðuna. Síðani søgdu vit, VIT SÍGGJAST, og tað gera vit handan Havið.

Góða Sunrid, Durita, Eyð, Beinir og Eyðun, orð eru so fátøk, má Guð styrkja tykkum í hesi stóru sorg, og Jesus verði við tykkum.

holgar

TØKK

Hjartaliga takka vit øllum, ið sýndu samkenslu, tá elskaða kona, mamma, vermamma og omma

Edda Gaard

ættað úr Porkeri, búsitandi í Vági

andaðist og varð jarðað.

Takk til heimasjúkrasystrar, starvsfólk á Suðuroyar Sjúkrahúsi, á Landsjúkrahúsinum, á Hotel Tórshavn og á Herlev Hospital fyrri umsorgan og hjálpsemi.

Ein serlig takk til Malenu.

Takk til Jónsvein Bech, prest, fyrri góð og troystarrik orð. Takk til sangarar, kirkjutænarar, urguleikara og gravarar. Takk til streingjakórið í Porkeri. Takk til tykkum sum stóðu fyrri ervinum og takk til tykkum øll sum hjálptu til.

Takk fyrri kransar, blómur og heilsanir og takk fyrri peningagávur til Krabbameinsfelagið. Takk tit øll, ið fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna

John

Majken, Mannbjørn, Birna og Birgir

ANDLÁT

Góði maður mín, pápi og abbi okkara, sonur og beiggi okkara

Hans Jákup Jóhannesarson av Skarði

andaðist skíriskvøld 21. apríl
64 ára gamal.

Bønarhald verður í Landssjúkrahúskapellinum
týsdagin 26. apríl kl. 18.00.

Jarðarferðin verður úr Vesturkirkjuni
mikudagin 27. apríl kl. 14.00.

Wenche, børnini og familjan

Tey, ið vilja minnst Hans Jákup, kunnu lata eina peningagávu til Krabbameinsfelagið, konta í peningastovnunum.

Ársaðalfundur

Ítróttasamband Føroya hevur ársaðalfund
á Hotel Føroyum 28. mai 2011 kl. 13.00.

Skrá sambært lógum felagsins.

Ítróttasamband Føroya